

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Elišky Cihlářové a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **A. P., s. r. o.**, zastoupeného Mgr. Miroslavem Synkem, advokátem se sídlem v Praze 2, Tyršova 7, za účasti **předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, Joštova 8, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2006, č. j. 31 Ca 185/2005 – 75,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 27. 3. 2006, č. j. 31 Ca 185/2005 – 75 byl zamítnut návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 14. 10. 2005, č. j. 2R 67/05. Své rozhodnutí krajský soud odůvodnil tím, že stěžovatel neprokázal existenci všech podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., konkrétně hrozbu nenahraditelné újmy spojené s účinky přezkoumávaného rozhodnutí. Současně byl stěžovatel poučen, že proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížností z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Podle názoru stěžovatele je napadené usnesení především nesrozumitelné, neboť se v něm konstatuje, že se žalobou domáhá přezkoumání „obou správních rozhodnutí“, zatímco stěžovatel se domáhá zrušení pouze rozhodnutí účastníka. Dále stěžovatel namítal nesrovnalosti týkající se krajským soudem konstatovaného dne podání žaloby, jakož i to, že předmětné usnesení bylo doručeno přímo stěžovateli a nikoli jeho právnímu zástupci. Po stránce věcné poukázal na to, že jakkoli jeho nabídka byla zadavatelem vybrána jako nejvýhodnější, nesměřoval jeho návrh na sistaci účinku rozhodnutí k možnosti uzavřít smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky. Návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě se domáhal pouze zachování stavu, kdy do doby meritorního rozhodnutí ve věci nebude s předmětem veřejné zakázky nakládáno a nebude též vyhlášována nová veřejná obchodní soutěž s totožným předmětem plnění. Právě tato skutečnost je, podle jeho názoru, pro posouzení předmětného procesního návrhu rozhodující, neboť jakákoli dispozice s předmětem veřejné zakázky v době před rozhodnutím soudu ve věci samé by znamenala neodčinitelnou a prakticky nenahraditelnou újmu stěžovateli coby vítěznému uchazeči v předcházející veřejné obchodní soutěži. Jestliže ve světle soudní judikatury postačí k přiznání odkladného účinku i jen pouhá možnost vzniku nenahraditelné újmy, jsou zde splněny všechny podmínky stanovené v § 73 odst. 2 s. ř. s. pro postup

ve smyslu tohoto ustanovení. Podle stěžovatele byl tedy jeho návrh na přiznání odkladného účinku žalobě krajským soudem posouzen nesprávně i po stránce věcné.

Kasační stížností je v dané věci napadeno usnesení krajského soudu, kterým bylo rozhodnuto ve věci návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku žalobě. Ve smyslu ustanovení § 73 odst. 3 s. ř. s. je smyslem tohoto procesního institutu odložení vykonatelnosti, jakož i dalších účinků žalobou napadeného správního rozhodnutí do doby vydání meritorního rozhodnutí. Rozhodnutí o tomto návrhu, je-li mu vyhověno, je tedy zcela nepochybně svou povahou rozhodnutím dočasným, neboť má pouze omezené trvání. Není-li zrušeno soudem (§ 73 odst. 4 s. ř. s.) zaniká via facti vydáním rozhodnutí ve věci samé.

Přezkum pravomocných rozhodnutí vydaných krajskými soudy ve správním soudnictví je založen na principu generální klauzule vyjádřené v § 102 věta druhá s. ř. s., podle kterého je kasační stížnost přípustná proti každému rozhodnutí, není-li dále stanoveno jinak. Jednou z výjimek prolamujících tento obecný princip jsou rozhodnutí, která jsou podle své povahy dočasná. Proti těmto rozhodnutím není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.).

S ohledem na výše uvedené skutečnosti je rozhodnutí, které stěžovatel napadl kasační stížností, vyňato z přezkumu Nejvyšším správním soudem a jedná se tedy o kasační stížnost nepřipustnou. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost, za podmínek vyplývajících z ustanovení § 46 odst. 1 písm. d), ve spojení s § 120 s. ř. s., odmítl.

O náhradě nákladů tohoto řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu